

[Økonomiministeren]

ressourcer i økonomiske analyser. Derfor vil jeg gerne understrege, at det er vigtigt, når vi behandler de her spørgsmål, at forventningerne ikke skrues op, for de kan blive meget vanskelige at indfri inden for en kort tidshorisont.

Den udformning, SF's forslag har, er ikke realistisk på nuværende tidspunkt. Jeg tror godt, at vi kan finde en løsning, hvor Det Økonomiske Råd inddrager samspillet mellem økonomi og naturens ressourcer på et fagligt højt kvalificeret niveau, og det mener jeg at vi må kunne diskutere i udvalget, som skal behandle SF's forslag.

Ilse Hansen (S):

Jeg vil starte med at sige, at vi i Socialdemokratiet støtter SF's idé om, at de økologiske hensyn skal fremmes.

Forslaget fra SF sætter endnu en gang fokus på vores naturressourcer og på vores miljø, og det er helt fint. Vi kan ikke tit nok blive erindret om, at vi skal tage økologiske hensyn. Derfor er det også godt, at regeringen har de miljømæssige hensyn centralt placeret i »En ny kurs«. I »En ny kurs« fastslås det bl.a., at beslutningsgrundlaget for de statistiske modeller skal udbygges således, at de miljømæssige konsekvenser fremgår.

Vi er af den opfattelse, at den afgørende og bedste udvikling foregår i de respektive ministerier, og at det allerede er således, at der foretages en beskrivelse af de miljømæssige konsekvenser og alle relevante initiativer, som regeringen tager, i form af forslag, der skal fremmes her i Folketinget, redegørelser, investeringsprogrammer og lignende.

Det er i den forbindelse vigtigt, at hele debatten og alle miljøkonsekvenserne foregår som en integreret del af den enkelte medarbejders opgaver i forbindelse med konsekvensvurderingen af de forskellige lovforslag, således at det ikke kun er enkeltmedarbejderes opgave at kigge på de økologiske konsekvenser.

Derfor er jeg også enig med økonomiministeren, når hun siger, at miljøfolk og økonomer allerede i dag taler sammen. Det har vi også set i de seneste rådsrapporter, hvor de har medtaget miljømæssige aspekter. F.eks. er der i rådsrapporten fra maj 1993 et afsnit om de samfundsøkonomiske beregninger af den danske CO₂-målsætning. Det vil sige, at Det Økonomiske Råd, uden at det ifølge den nugældende

lov skal, har taget selvstændige initiativer til at se på miljøet og se på resourceforbruget. Det er også i god overensstemmelse med regeringens mål.

Det er en løbende proces, som vi selvfølgelig skal skubbe på. På den baggrund ser jeg SF's forslag som meget velment. Det stimulerer debatten om en rigtig udvikling, og det er også med til at fastholde debatten om de økologiske regnskaber.

Det Økonomiske Råd er et uafhængigt organ, og jeg mener, at vi skal holde fast i, at de økonomiske analyser skal være det bærende element i rådets arbejde. Det betyder dog ikke, at det økologiske aspekt ikke skal med ind i arbejdet.

Jeg kan sige til SF, at vi under udvalgsbehandlingen vil se positivt på en ændring af rådets muligheder for at få et samspil mellem de økologiske og økonomiske aspekter.

Svend Heiselberg (V):

Tak til De Konservative for, at de tillod, at jeg kom til først.

Der er ingen tvivl om, at SF mener det godt med sit lovforslag. Alene det, at de i bemærkningerne citerer den amerikanske vicepræsident, Al Gore, viser jo styrken bag ved intentionen.

Men nu tvivler jeg på, at Al Gore er klar over, hvor mange råd, kommissioner og udvalg lille Danmark har nedsat. Jeg kan jo bruge et nærliggende eksempel: EF-rådet med cirka 170 medlemmer skal diskutere og give råd om EF til Danmark.

I Danmark har vi opbygget et samfund, hvor vi styrter rundt imellem hinanden med store mapper i hånden og ser betydningsfulde ud. Efterhånden hylder vi alle det princip, at når vi ikke ved, hvad der skal ske, så må vi hellere nedsætte en ny komité. Hvem har glæde af det? Ja, SAS har vel. Det ser vi jo, hver gang vi rejser.

Men al ære og respekt for nationaløkonomer og økologisk kyndige, hvem det så end er. Fordelen ved dem er, at de er så forskellige, at man altid kan støtte sig til en eller anden nationaløkonom.

Det er vel allerede fremgået af det, jeg har sagt, at lille Danmark ikke har brug for flere filosofiske råd. Jeg synes i stedet for, at regeringen, Folketinget, organisationerne skulle bortsanere noget af det, vi har siddende.